

Kära Garissavänner!

Att besöka Dr Ekmans Girls Home i Garissa var omskakande och oerhört spännande, men samtidigt också mycket glädje och skratt. Jag har sedan flera år längtat efter att få hälsa på Monica och Carl-Axels flickor, nu fick jag, som ordförande i Monica och Carl-Axel Ekmans insamlingsstiftelse, äntligen chansen.

Med på resan var också Martti Valkonen och Urban Tapper, från SÅS (Södra Älvsborgs Sjukhus), båda har varit i Garissa flera gånger tidigare och båda jobbar mycket med hjälparbete i andra delar av Afrika. De åker till Garissa för att besöka sjukhuset och där göra nödvändiga reparationer, inspektioner och byta ut utslitet sjukvårdsmaterial, men också för att hälsa på i flickhemmet. Det är samma sjukhus som där Carl-Axel, för snart trettio år sedan, gjorde sina första operationer. I sjukhusets trädgård finns minnesplattor och träd planterade till minne av Monica och Carl-Axel, samt deras svärson Mats och barnbarnen som omkom i tsunamin i Thailand 2004.

Vi var framme i Garissa på förmiddagen dagen efter vi landat i Nairobi, detta efter en övernattnings, därför att vägen är i så uselt skick och för att det finns risk för överfall kör man inte på natten. Vägen mellan Nairobi och Garissa går till största delen genom ett kargt ökenlandskap, där människorna bor i kojor byggda av ris och grenar, eventuellt med lite korrigerad plåt till tak. Inget vatten och ingen el, vilket innebär att man lever efter solen, det blir ljusst vid sex-tiden på morgonen och mörkt vid sex-tiden på

kvällen. Utmed vägen ser man mest kvinnor och barn som bär vatten i gula plastdunkar, i flera kilometer, en del av dem hade hjälp av en åsna fullpackad med vattendunkar. Då och då möter man också någon herde med ett antal djur att ta hand om.

Efter att vi lämnat av våra väskor på hotellet begav vi oss till SIMAHO, mödravårdscentralen. Där fick vi ett fantastiskt mottagande av Sarah, som är föreståndare. Hon visade runt och vi fick träffa personalen och ett par blivande föräldrar. Sarah berättade att de märkt en stor nedgång av antalet könstymplingar, i Garissa regionen, tack vare vårt arbete mot detta vedervärdiga ingrepp på små flickor. Dessvärre sa hon också att de känner till att det kommer ner föräldrar med barn från Sverige för att få sina döttrar könstymgade, hur får vi slut på det? Även här fanns minnesplattor med Dr.Ekmans Foundation, dels vid entrén till SIMAHO och dels vid entrén till skolan.

Syskolan, som ligger i anslutning till SIMAHO, utbildar flickor/kvinnor i sömnad. Varje kurs är sex månader och när de fått sin examen får de ta med sig symmaskinen för att förhoppningsvis kunna leva på att sy och sälja sina plagg.

SIMAHO hade problem med ekonomin till skolan, varje elev kostar runt 1000:- kronor och just nu hade dom 38 elever som skulle ta examen och de 38.000:- det kostar fanns inte. Vi i styrelsen hade detta uppe på vårt senaste styrelsemöte och skall på något sätt hjälpa till med de pengar som saknas.

Andra dagen fick jag äntligen chansen att träffa Monicas och Carl-Axels flickor och vilket mottagande vi fick med sång och dans. Flickhemmet och skolan som ligger en bit utanför Garissas centrum, är helt omgärdat av en hög mur och vakter vid infarten. Alla de 297 flickorna på skolan var på plats för att ta emot oss. Till en början kallade de mig för Mr. Lindell, men jag sa att ni får gärna kalla mig Bosse, då blev det lite fniss och skratt, för Bosse var nämligen väldigt likt deras ord för "kissekatt" på swahili.

Den första dagen på flickhemmet gick det åt mycket tid för att hälsa på varandra och försöka bli vän med flickorna, det gick rätt fort och redan andra dagen var vi "kompisar". Dom "lånade" min telefon och gick igenom alla bilderna med massor av frågor.

-Blir jag lika vit som du om jag flyttar till Sverige?

-Om vi kommer till Sverige, kan vi gifta oss med dina pojkar?

-Det vita på ditt hus, vad är det? (Det var snö!)

-Hur klara man sig när det är så kallt?

Dagarna gick väldigt fort med både fotboll och volleyboll i 36 graders värme. Fotbollen var jättekul, flickorna satsade för fullt och man fick vara beredd på både tacklingar och sparkar på benen. Flickorna visade också upp sina klassrum och sitt boende, som de var stolta över och jag hade lite undervisning om Sverige och försökte förklara hur och var på jorden vi bor. Dom tyckte det var spännande så nästa gång skall jag ta med mig en jordglob.

Jag satt också ner med Abdullahi och hans ekonomiansvarige, bokföringen sköter de med den äran. Allt finns redovisat med kvitto och fakturor, så varje krona vi skickar ner

kommer fram. Glädjande nog går det mesta av pengarna till flickorna, kläder, mat, skolmaterial och hygienartiklar. Utan tvekan är det så att våra flickor tillhör dem som har det bäst i Garissa regionen, därför var det lite tråkigt att se 17 ledsna flickor, som nu gått ut skolan och är gamla nog för att lämna flickhemmet och flytta till någon släkting. Tack och lov har Womenkind ett samarbete med både lokala och statliga myndigheter som hjälper flickorna att hitta ett boende hos någon närstående, de flesta av flickorna är föräldralösa.

Ett par tråkiga saker tog jag med mig från resan, dels att det fortfarande pågår könstympning, detta vedervärdiga ingrepp på små flickor i Garissa/Kenya trots att det numera är i lag förbjudet och dels att det fortfarande är så fattigt i Garissa, bara 10 timmar bort med flyg. Positivt är att Monicas, Carl-Axels och våra flickor har det bra och slipper könstympning, våldtäkter och annat elände på flickhemmet, det känns bra i hjärtat. Ett par andra saker jag noterade i Garissa, inga plastpåsar, det är förbjudet i lag och det följde man och att de monterade upp gatubelysning med solenergi, för det är väldigt mörkt när solen gått ner. Solenergi är förresten något vi skall försöka få till på syskolan där det var mycket mörkt p.g.a. att man inte hade någon el/belysning.

Till alla ni snälla, goá och generösa givare, jag kan gå i god för att era bidrag kommer fram och till nytta för flickorna på Dr Ekmans Girl Home i Garissa.

Bosse Lindell

Ordförande

Monica och Car-Axel Ekmans insamlingsstiftelse

**Ett varmt tack till alla givare och vänner med en önskan om en
God Jul och ett Gott Nytt År**

Monica och Carl-Axel Ekmans
Insamlingsstiftelse:

Plusgiro: 90 01 77 - 7

Bankgiro: 900 - 1777

Swish: 1236026868

Gå in på vår hemsida www.garissa.se om du vill prenumerera på vårt nyhetsbrev via mail.

www.garissa.se

90 SVENSK
KONTO INSAMLINGS
KONTROLL